

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Moniky Javorové a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **J. C.**, v řízení zastoupené JUDr. Tomášem Vymazalem, advokátem se sídlem Olomouc, Wellnerova 3C, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.12.2011 č.j. KUOK 123239/2011, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 11.4.2012 č.j. KUOK 34740/2012, ve věci umístění stavby,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 1.12.2011 č.j. KUOK 123239/2011, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 11.4.2012 č.j. KUOK 34740/2012, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 13.332,90 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Tomáše Vymazala, advokáta se sídlem Olomouc, Wellnerova 3C.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou [podanou původně společně s L. H., P. H., M. H., J. R., Ing. I. K., M. B., A. P., V. K., F. V., M. D., I. S., M. H., I. S., V. T., P. U., M. D., M. Z., Mgr. J. A., P. N., R. K., Ing. K. P., M. M., M. C. L. a Ing. P. D., o jejichž žalobních požadavcích již bylo rozhodnuto usnesením zdejšího soudu ze dne 15.3.2012 č.j. 22 A 34/2012-38, a kteří se následně k tomuto řízení připojili jako osoby zúčastněné na řízení (dále jen „osoby zúčastněné na řízení 1) – 24)“] domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1.12.2011 č.j. KUOK 123239/2011, kterým bylo zamítnuto odvolání osob zúčastněných na řízení 1) – 24) a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hranice ze dne 29.7.2011 č.j. OSU/25832/10-24, jímž byla umístěna stavba *“Modernizace výroby dlažby v Presbeton Drahotuše, s.r.o. – zavedení výroby velkoformátových betonových desek, na pozemcích parc. č. 386, 2373, 1036/102, 1099, 2774/2 a 2777/44 všechny v k.ú. Drahotuše”*.

Namítá, že:

- 1) napadeným rozhodnutím nebyl vyčerpán celý předmět řízení, neboť nebylo rozhodnuto o řádně podaném odvolání žalobkyně,
- 2) vychází-li žalovaný z územního plánu sídelního útvaru Hranice, který v lokalitě umožňuje m.j. „modernizaci“, jedná se patrně o starší znění územního plánu, přičemž žalovaný přehlédl změnu č. 9/B, která toto slovo vypustila;
- 3) uzavřel-li žalovaný, že záchytná nádrž SO104 je od žalobkyniných pozemků po proudu, proto nemůže dojít k porušení práv žalobkyně, pak případné navýšení dešťových vod může ovlivnit vylití meliorační stoky i na pozemky před vnikem stoky do areálu stavebníka;
- 4) nebyla dostatečně zhodnocena hlučnost navrhované stavby, neboť hodnoty byly vypočteny při zavřených oknech i vratech. Je přitom doporučeno užití vzduchotechnického zařízení, jehož hlučnost hodnocena není. Nelze přitom předpokládat permanentní zavření vrat (s ohledem na navážení surovin, odvozu výrobků, další manipulaci).

U dnešního jednání vzala žalobkyně – s ohledem na to, že po podání žaloby bylo vydáno opravné rozhodnutí č.j. KUOK 34740/2012 – žalobní bod 1) zpět; proto se jím soud dále nezabývá.

Osoby zúčastněné na řízení 1) – 24) se ztotožnily s žalobními body 2) – 4).

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům uvádí:

- 2) podle funkčního regulativu v hlavním výkresu B 1.1 b je uvedeno, že v předmětné lokalitě je možná i modernizace. Území je určeno jako průmyslová zóna výrobní průmyslová, proto lze u dosavadních staveb jen stěží vyloučit jakoukoli modernizaci. Došlo by jen k konzervování stávající výroby na zastaralých zařízeních, což by narušovalo životní prostředí;
- 3) hladina podzemní vody se v dané oblasti nachází 1,5 – 2,0 m pod terénem. V místě nádrže SO104 je hladina podzemní vody ustálena v hloubce 1,88 m, což je hloubka totožná s úrovní dna nádrže;
- 4) žalovaný vycházel nejen z hlukového posouzení Ing. H., ale i z kladného závadného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 25.5.2011 č.j. M3PR1003S/2011.

Stavebník [osoba zúčastněná na řízení 25)] navrhuje zamítnutí žaloby. Zdůrazňuje historický vývoj průmyslové výroby v lokalitě od r. 1923, poskytnutou dotaci z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Má za to, že žaloba vychází jen z grafické části územního plánu po změně 9/B, kdy však změna 9/B regulaci předmětného území vůbec neřešila (ke změně zaznačení došlo asi omylem). Žalobou namítaná regulace – obsažená jen v grafické části – podle stavebníka odporuje části textové, konkrétně čl. 4, 5, 6 a Tabulce regulací. Navíc regulativ tak, jak se ocitl v grafické části, je de facto stavební uzávěrou, která však vyhlášena nebyla. Stavebník navíc postupoval v dobré víře ve správnost územně plánovací informace, která mu byla vydána stavebním úřadem. Zdůrazňuje přínos stavby směřující k utlumení výrobních procesů v oblasti konfliktu s obytnou zástavbou, přesun výroby ke zvýšení pohody bydlení v lokalitě. Nepřijetím tohoto kroku by došlo jen ke stavu, kdy by byl nevhodný dosavadní stav zakonzervován.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu napadeného rozhodnutí soud zjistil, že žalovaný při svém rozhodování vycházel ze zjištění, že v lokalitě připouští Hlavní výkres B 1.1 b nejen nutnou údržbu, ale i modernizaci. Posuzovaný záměr stavebníka pak vyhodnotil právě jako modernizaci, na základě čehož dospěl k závěru, že stavba je dle územního plánu v lokalitě přípustná.

Krajský soud doplnil dokazování zprávou Městského úřadu Hranice (spolu s přílohami – částmi Územního plánu sídelního útvaru Hranice týkajícími se předmětné lokality), ze které zjistil, že změnou 9/B Územního plánu došlo již v r. 2006 ke změně urbanistické regulace předmětného území tak, že Hlavní výkres B 1.1b umožňuje v předmětném území od r. 2007 toliko nutnou stavební údržbu, což představuje rozdíl oproti předcházejícímu znění územního plánu, které v předmětném území umožňovalo nutnou údržbu a modernizaci (původní Hlavní výkres B 1.1).

Po takto provedeném dokazování je evidentní, že žalovaný při svém rozhodování vycházel buď z dřívějšího (již neúčinného) znění územního plánu (čemuž by nasvědčovala úvaha o výslovné přípustnosti modernizace dle regulativů v grafické části), anebo vycházel z regulativu, který v účinném znění územního plánu obsažen není (čemuž by nasvědčoval odkaz na výkres B 1.1 b, který do změny 9/B územního plánu neexistoval). Ať už je realitou kterákoli z nastíněných alternativ, provedené dokazování vede soud k závěru, že základ úvah žalovaného spočívající v tom, že grafická část Územního plánu sídelního útvaru Hranice výslovně pro předmětné území připouští *modernizaci*, nemá v této grafické části žádnou oporu.

Aniž by se tak soud mohl zabývat úvahami stavebníka a žalovaného o tom, že územním plánem v nyní účinném znění nelze provést takovou regulaci území, která by znemožňovala modernizaci (takové úvahy nejsou obsahem napadeného rozhodnutí, protože nemohou být předmětem soudního přezkumu), ani žalobními body 3) a 4), krajský soud napadené rozhodnutí pro neexistenci opory závěrů

žalovaného v Územním plánu sídelního útvaru Hranice (ve znění účinném ke dni rozhodování žalovaného) podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V něm bude na žalovaném, aby vycházel z příslušnému územního plánu účinného ke dni rozhodování žalovaného, přičemž se bude zabývat argumentací žalobkyně [a osob zúčastněných na řízení 1) – 24)] na straně jedné a argumentací stavebníka na straně druhé, kdy až jeho řádné existenní úvahy a závěry obsažené v jeho rozhodnutí ve vztahu k otázce, co konkrétně ve vztahu k posuzovanému případu znamená regulace provedená územním plánem, do jaké míry lze tuto regulaci na posuzovaný případ aplikovat, a zda je tedy možno záměr stavebníka s ohledem na tyto skutečnosti do lokality umístit či nikoli, mohou být předmětem případného dalšího přezkumu správním soudem.

Pro úplnost soud dodává, že se s žalovaným shoduje v názoru na závaznost regulativů územního plánu bez ohledu na to, zda jsou obsaženy v grafické či v textové části [nejsou-li ve vzájemném rozporu¹⁾] a bez ohledu na to, zda smysl a limity využití území vyplývají z jeho závazné či směrné části²⁾.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně byla v řízení procesně úspěšná a vzniklo jí tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

Náklady žalobkyně tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek		3.000,00 Kč
b)	náklady právního zastoupení advokátkou		
α)	odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 1.680,- Kč bez DPH / úkon ³⁾ při těchto poskytnutých úkonech právní služby ⁴⁾ :	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění do 31.12.2012	
	1) příprava a převzetí věci		
	2) sepis žaloby		3.360,00 Kč
β)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 12,- Kč bez DPH / úkon ³⁾ při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	24,00 Kč
γ)	odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3.100,- Kč bez DPH		

¹⁾ k otázkám vzájemného rozporu grafické a textové části srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8.1.2010 č.j. 2 Ao 1/2009-74, www.nssoud.cz

²⁾ k povaze směrné části územního plánu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.5.2009 č.j. 7 As 41/2008-201, www.nssoud.cz

³⁾ při těchto úkonech právní služby činil advokát každý úkon společně pro 25 původních žalobců; na žalobkyni proto připadá $\frac{1}{25}$ odměny advokáta ve výši 42.000,- Kč / úkon právní služby (§ 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a $\frac{1}{25}$ paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300,- Kč / úkon

⁴⁾ sepis návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nepovažuje za náklad, který by byl žalobkyní v řízení vynaložen účelně, neboť návrh na přiznání odkladného účinku nebyl zdejším soudem žalobě přiznán – viz usnesení ze dne 14.3.2012 č.j. 22 A 20/2012-57

	/ úkon ⁵⁾ při těchto poskytnutých úkonech právní služby: 1) účast u dnešního jednání	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění od 1.1.2013	3.100,00 Kč
δ)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH / úkon ⁵⁾ při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. γ)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	300,00 Kč
ε)	cestovné advokáta k dnešnímu jednání a zpět, při užití motorového vozidla se spotřebou 6,7 l benzínu Natural 95/100 km, ujetí 192 km, ceně benzínu 36,10 Kč/l, a při základní náhradě 3,60 Kč/km	§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.	464,39 Kč 691,20 Kč
ζ)	náhrada za ztrátu času advokáta cestou ze sídla advokáta k dnešnímu jednání a zpět, v rozsahu 6 započatých půlhodin, ve výši 100,- Kč bez DPH / půlhodinu	§ 14 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600,00 Kč
η)	DPH 21% z částek uvedených pod písm. α) – ζ)	§ 57 odst. 2 s.ř.s.	1.793,31 Kč
Celkem			13.332,90 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen o.s.ř.) k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

O náhradě nákladů osob na řízení zúčastněných bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 5 s.ř.s., když soud v řízení těmto osobám neuložil žádnou povinnost ani neshledal žádné okolnosti hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení kterékoli z těchto osob odůvodňovaly. Osoba zúčastněná na řízení 25) – stavebník – se navíc náhrady nákladů řízení vzdala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 9. října 2013

⁵⁾ tento úkon právní služby byl advokátem poskytnut již jen jediné žalobkyni

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu